

Similiter si entia modulationes essent, numerus esset profecto, attamen die-
seos: & non esset numerus substantia, & eorum non ipsum vnum esset aliquid, cu-
ius substantia non ipsum vnum, sed die-
sis. Similiter autem & in sonis elemento-
rum essent entia profecto numerus, & i-
plum vnum elementum vocale: & si figura-
re linearum rectarum, figuratum profe-
cto numerus essent, & ipsum vnum, trian-
gulum. Eadem verò ratio & in ceteris ge-
nerib. est. Quare si cùm in passionibus, qua-
litatibus, quantitatibus, at in motu nume-
ri sint, & vnum quoddam in omnibus, &
ipse numerus aliquorum sit, & ipsum v-
num aliquid vnum, nō autem hoc ipsum
substantia eius sit, necesse est, ut etiam in
substantiis sic se habeat. Similiter nan-
que in omnibus se habet. Quod igitur in
omni genere ipsum vnum aliqua natura
est, & quod nullus hoc ipsum natura est,
patet. Quemadmodum enim in coloribus
ipsum vnum vnu color querendus est,
ita in substantia vna substantia ipsum v-
num. Quod autem idem quodam modo
significat vnum & ens, patet etiam ex eo
quod equaliter sequitur prædicamenta,
& in nullo est, nec in quid est, nec in qua-
le, sed similiter se habet sicut ens: & ex
eo, quod in prædicatione vnu homo, non
addit aliquid aliud quam homo, sicut nec
ipsum esse præter quid est? aut quale, au-
quantum: & vni esse, est vnicuique esse.

CAPVT III.

Opponuntur autem vnum & multa multis modis: quorum vno vnum & multitudo, vt indivisiibile, & diuisibile: quod enim aut diuisum, aut diuisibile est, multitudo quedam dicitur: quod verò indivisiibile, aut non diuisum, vnum. Cum aptem oppositiones quatuor sint modis, & horum aliis secundum priuationem dicatur, contraria erunt profecto, & neque vt contradic̄tio, nec vt ea, quae ad aliquid dicuntur. Dicitur autem ex contrario ipsum vnu, & significatur ex diuisibili indivisiibile, eo quòd magis multitudo & diuisibile sensibile est. Quare multitudo, ratione prior, quam indivisiibile, propter sensum est. Itē, vnius quidē est (quēadmodū & in divisione cōtrariorū descripsimus) idē, simile, & æquale: multitudinis vero, diuisum, dissimile, & inæquale est. Cūm autē idē multipliciter dicatur, vno quidē modo secundū numerū, quod quandoq. dicimus ipsum: hoc verò si ratione, & numero vnu sū: vtputa, tu tibi ipsi & specie, & materia vnum, itē, si primæ substantiæ ratio vna sit:

A ὄροις ἐν τῷ εἰ μέλι τὸ θυταῖον, αὐθιμόδες αὐτῷ
λίγη, πέπεστος μήποτε αὐτῷ εἴναι αὐθιμόδες οὐτούς
αὐτῷ τοῦτο λίγη αὐτοῖς οὐτοῖς οὐτοῖς, οὐ τὸ θυτό
δημάρχος δίστησι. ὄροις δὲ τὸ θυτό φεύγοντας τοιχούς
χειρῶν λιβανούς πάντας θύμων γενέσθαι τοιχούς
φωνήν. οὐ εἰ χρυσάτα διάθυρα παταγα, χαμαγέτων
αὐτοῖς αὐτοῖς θύμων δημάρχος δημάρχος εἰσῆρθεν
τοὺς λόρδους καὶ έπειτα τὴν δημάρχον ψημών. οὐτέ τοιχούς
B εἰ τοῖς πατέρεσσι, οὐτέ τοῖς ποιοῖς, οὐτέ εἰ τοῖς
ποστοῖς, οὐτέ τοῖς κυνίστοις αρετοῦ μηδὲ οὔτοντον, οὐτέ εἴνος
πινος εἰς ἀπαστρι, οὐτέ τοιχούς πινον, οὐτέ το
ἐν τῷ οὐρανῷ οὐχ τέτο μάντις οὐτούτος· οὐτέ έπειτα
τὴν οὐτούτων αἰώνικον οὐσίων τούς ἔχειν. ὄροις δὲ
ἔχει έπειτα πατέρων. οὐτέ μήποτε οὐτό τοῦ εἰς πατερῶν γέ-
νει δεῖ τις φύσις, οὐτέ οὐδὲν τοῦ τούτου γάρ αὐτοῦ
φύσις τοῦ εἰς, φυσικόν. ἀλλὰ οὐτό τοῦ εἰς γάρ μαστούς
χερῆμα τὸν ζητητέον ἀλλα τὸ τοῦ εἰς, οὐτό τοῦ εἰς
οὐσία οὐσίδιο μίαν, ἀλλα τὸ τοῦ εἰς. οὐτό τοῦ εἰς
τὸ σημεῖον πόσι τοῦ εἰν καὶ πόσιν, διλοι, ποτε
παρεχοκολούθειν Ισαχρᾶς ταῖς ιερατηρείαις, οὐτό
μη τοῦ εἰς τοῦ μηδεμιαῦ οὐτό τοῦ εἰς τῇ τι δεῖν, οὐτό
τοῦ εἰς τοῦ ποιον, ἀλλὰ οὐδέποτε έχει, οὐτό τοῦ εἰς
αὐτό οὐσίας τοῦ αἰτιού ποιον, οὐτό τοῦ εἰς
αὐτό οὐσίας τοῦ αἰτιού ποιον, οὐτό τοῦ εἰς
D οὐσίας τοῦ εἰς.

Κεφαλήσιον γ.